

Posudek bakalářské práce

Vojtěcha Podroužka

Hobojové sólo ve Smetanově Blaníku v kontextu pastorálních motivů v hudbě 19. století
UK FF v Praze, Ústav hudební vědy 2012

Téma předkládané bakalářské práce je obsaženo samozřejmě už ve výmluvném titulu práce. Přesto bych ráda zmínila jeho genezi i volbu materiálu, která – ač není explicitně obsažena v práci samotné – vypovídá o tvůrčím myšlení a invenci kandidáta. Neboť samotná formulace tématu je tvořivým procesem, na což se často zapomíná zejména tam, kde témata svých prací dostávají studenti jednoduše již zadána. První idea autorova, který je sám hobojista, byla sestavit jakýsi soupis hudebních děl 19. století, která užívají hoboj (resp. anglický roh) jako sólový nástroj. Odtud vedla cesta k zamyšlení nad tradicí využití tohoto nástroje, která se jevila pro 19. století jako topos, využívaný jak v instrumentální, tak v operní hudbě v jistých stabilizovaných souvislostech. Úvaha pak směřovala k nalezení vhodného materiálu, který by byl v takovém případě vhodný a jehož interpretace by mohla být také do určité míry přínosem vzhledem k dosavadním přístupům.

V souvislosti s účastí kandidáta na semináři již v předchozím roce, kdy byla předmětem studijního zájmu také Smetanova Má vlast, nabídla se logicky možnost pokusit se v tomto smyslu o interpretaci části symfonické básně Blaník, obsahující tento topos. K tomu vybízela i stručná formulace programu skladby, kterou sepsal Smetana na přání Mojžíra Urbánka před vydáním čtyřručního skladatelova klavírního výtahu Mé vlasti. Smetanova – téměř omluvně znějící formulace o tom, že co malé intermezzo využil část Blaníku pro to, aby sem zakomponoval hobojový výstup tam, kde – jeho slovy – „pastucha si huláká a hraje a ozvěna mu odpovídá“, a to jako idylu kreslicí polohu Blaníku.

Na základě studia literatury si autor pak vytvářel předpoklady pro interpretaci tohoto „intermezza“ jednak sledováním vytváření pastorální tradice v hudbě do počátku 19. století, jednak využitím pastorela u skladatelů 19. století, proces vytváření „horských“ a „idyllických“ konotací. Při interpretaci Smetanova užití tohoto topos v Blaníku vyvstala také otázka, jakou roli hraje toto „intermezzo“ ve formování celku symfonické básně. Podroužek se zabývá jednotlivými interpretacemi formové ideje skladby a místo teoreticko-spekulativního přístupu se přiklání k výkladu vycházejícímu z historického pozadí recepce, tedy interpretaci skladby jako střídání úseků spjatých s očekávaným průběhem sonátového cyklu se stabilizovanými charakterly jednotlivých vět, propojených zde attacca.

Ve své bakalářské práci prokázal Vojtěch Podroužek schopnost kritického čtení literatury, hledání otevřených otázek a využití získaných poznatků pro tvořivou interpretaci. Postupně se také třibily jeho schopnosti směrem k přesnějšimu a výstižnějšimu vyjádření jeho názorů a myšlenek. Předkládaná bakalářská práce svou úrovní plně odpovídá očekávaným požadavkům a ráda ji doporučuji k obhajobě.
Navrhované hodnocení: výborně.

Buštěhrad, 9.9.2012

Prof. PhDr. Marta Ottlová